

Endavant

Joaquim Nadal, Conseller Primer del Govern Alternatiu

“La gent vol un canvi ràpid al Govern de la Generalitat”

El rechazo frontal a la reforma laboral centró este año el Primero de Mayo

Montilla: “CiU y PP escenifican discrepancias ficticias de cara a sus electores”

El Congrés del Partit Socialista Europeu a Berlín reforça el discurs progressista de la UE

Entrevista a Francesc Vila i Rufes, Cesc: “A CiU li falta la il·lusió de quan es comença”

SUMARI

ACTUALITAT	3	Montilla "CiU y PP escenifican discrepancias ficticias de cara a sus electores"
ENTREVISTA	4-5	Joaquim Nadal: "La gent vol un canvi ràpid al Govern, perquè això ja no s'aguanta"
ACTUALITAT	6-7	Maragall recorre cada setmana Catalunya captant el desig de canvi de la gent
ACTUALITAT	8	Elecciones vascas: la sociedad de Euskadi apuesta por el diálogo y la paz
REPORTATGE	10-11	A Catalunya s'han de crear 15.000 places de residències per a la gent gran
PARLAMENT	12-13	El PSC insta Pujol a trencar la seva aliança amb Aznar "en benefici de Catalunya"
MÓN LOCAL	17	El PSC pide una mejor financiación y más competencias para los municipios
EUROPA	18-19	El Congrés del Partit Socialista Europeu certifica l'orientació progressista de la UE
ENTREVISTA	24	Cesc: "A CiU li falta la il·lusió de quan es comença"

JUNY 2001
NÚMERO 58

Endavant

És una publicació mensual d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Acció Política i

Electoral del PSC (PSC-PSOE)

Director: Antoni Poveda

Coordinador: César Romero

Producció: Jordi Serra

Fotografia: Pepa Álvarez

Correccions: Montse Pallarès

Consell Editorial i Redacció: Vicenç Badenes, Miguel Ángel Escobar, Miquel Iceta, Jordi Navarro, Jordi Nicolás, Anna Terrón, Dídac Boza, Rocío García, Olga Madrid

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: B-37.364-1987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77,

Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00 **Fax** 93 495 54 26

Les i els simpatitzants ja poden accedir al correu electrònic del PSC

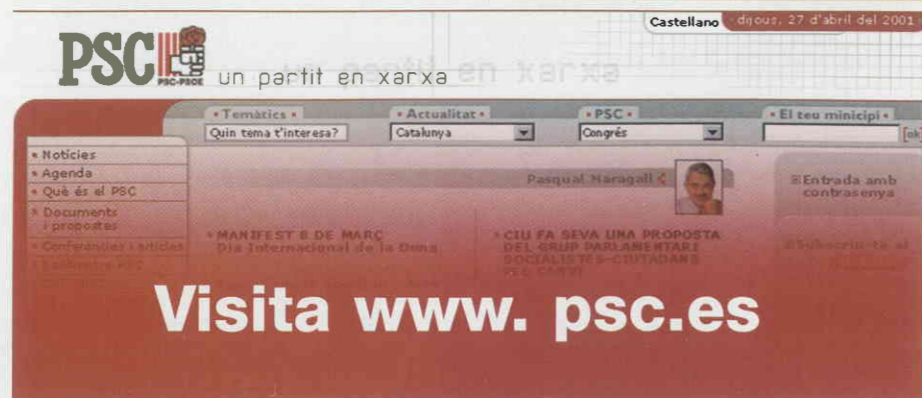
► El portal del PSC és una excel·lent eina per comunicar-se.

La nova web del PSC cada dia és més coneguda i utilitzada per la gran família socialista. Ja hi ha la possibilitat de subscriure's als butlletins electrònics dels diferents àmbits temàtics i territorials en què s'estructura la informació del portal. Subscriure's significa rebre per correu electrònic i amb la periodicitat triada -setmanal, quinzenal, ...- tots els continguts d'interès generats per cada àmbit particular: notícies, documents, agenda d'actes i activitats. Si l'adreça en la que es rep el butlletí correspon al domini psc.es -possibilitat reservada a afiliats i simpatitzants- hi ha l'avantatge de rebre també tota la informació de caire intern que no pot ser accessible al públic en general. Els butlletins suposen, sense dubte, un excel·lent instrument per a què qualsevol ciutadà pugui estar al dia dels posicionaments polítics del partit en cada àrea sectorial o de l'activitat de l'agrupació socialista de la seva població.

Com accedir al compte de correu electrònic?

Càrrecs i electes (incloent les executives de federació i agrupació, Consells de Federació i Comissions de Control Financer de Federacions, així com els Consells de Districte de Barcelona): ja haureu rebut la comunicació del vostre nom d'usuari per entrar a la web. Si no és així, cal que envieu un correu electrònic a suport@xarxapsc.net donant les vostres dades i indicant que us falta l'accés a la web.

Afiliats i afiliades, simpatitzants: heu de demanar les vostres claus accedint a la web i clicant en el botó "Entrada amb contrasenya". Necessitareu el vostre DNI i el full que acompanya aquest exemplar de l'Endavant perquè a l'etiqueta postal figura un codi al costat de la vostra adreça, que haureu d'introduir.

ACTUALITAT

Montilla: "CiU y PP escenifican discrepancias ficticias de cara a sus electores"

El primer secretario del PSC, José Montilla, aprovechó dos actos del partido para hacer un repaso de la situación política. Fue en las Fiestas de la Primavera organizadas por las agrupaciones socialistas de Blanes y Cerdanyola el pasado día 21 de mayo en el Santuari de El Vilar y en Gualba de Dalt, respectivamente.

Después de saludar y departir con los y las militantes socialistas, Montilla analizó la situación política en Catalunya y en España, sobre todo, después de los resultados electorales del País Vasco. Montilla afirmó que los electores de CiU han de saber que sus votos están siendo utilizados para que Aznar mande en Catalunya. Pujol quiere ir a ver Aznar, añadió el Primer Secretario del PSC, para recibir instrucciones, y para obedecerlas. Pujol está traicionando la voluntad de los ciudadanos y ciudadanas de Catalunya. Con esta actitud ya sabemos quienes son los rehenes del PP de Catalunya.

Para Montilla, Aznar ha recibido el primer gran tropiezo electoral en el País Vasco, y le ha salido su instinto autoritario. "Él no se ha equivocado; el PP y su actitud de rancio españolismo, no se ha equivocado. Para él se ha equivocado la voluntad popular. Esta actitud, calificó Montilla, es autoritaria, y un insulto a la voluntad democrática de los vascos. Con este autoritarismo es con quien pacta CiU, y esto no es lo que quieren sus electores, y mucho menos la mayoría de los ciudadanos y ciudadanas de Catalunya. CiU también insulta la voluntad popular de los catalanes y catalanas, y traiciona su voluntad."

Para Montilla las continuas trifulcas entre CiU y PP no son más que una escenificación de la discrepancia de cara al electorado, pero el pacto se mantendrá durante toda la legislatura porque "Pujol y su consejero delegado Mas están más preocupados por mantenerse en el poder que por defender el territorio y por defender a los catalanes y catalanas". En su intervención, el Primer Secretario también consideró que "algunos consejeros de la Generalitat están contagiándose de algunos tics autoritarios de

► José Montilla saludando a militantes y simpatizantes de Blanes.

Para Montilla, Aznar ha recibido el primer gran tropiezo electoral en el País Vasco, y le ha salido su instinto autoritario

Aznar. Puig y Mas con el Ebro, Laura Gil en Ensenyament, son algunos de estos contagios. Se habla de manipulación en el Ebro, de mentirosos a los sindicatos de Ensenyament. Esto también es autoritarismo", puntualizó. Montilla vaticinó que el cambio tranquilo debe llegar a Catalunya con Pasqual Maragall porque es una necesidad para no seguir perdiendo oportunidades. Para el Primer Secretario "el PSC está en un buen momento, y el PSOE está en un buen momento. Esto es lo que pone ner-

viosos a Aznar y a Pujol. En la actual situación política, la mayoría absoluta del PP en España está demostrando su incapacidad, y la mayoría absoluta de CiU y PP en Catalunya está demostrando su autismo ante las reivindicaciones de los catalanes y catalanas".

► Josep Vilaró, José Montilla y Cristina Real.

Joaquim Nadal: "CiU se sotmet al PP en contra dels interessos de Catalunya"

Joaquim Nadal ha estat nomenat recentment Conseller Primer del Govern Alternatiu que presideix Pasqual Maragall. En aquesta entrevista fa un complet repàs del present i el futur de la política catalana, i ens pronostica que molt aviat "la dependència que té del PP farà fregar el ridícul a Convergència i Unió".

► Joaquim Nadal.

L'actual govern de la Generalitat sembla moure's entre una situació "d'anar tirant" i el procés de llençament del conseller Mas com a hereu de Pujol. Quin és el seu diagnòstic?

El fet que aquests dies s'hagi apuntat la possibilitat d'una nova remodelació del Govern Pujol demostra que, des de les eleccions de 1999, estan encadenant una crisi darrera l'altra, crisi amb sordina, però crisi al cap i a la fi. Han estat col.lapsats i concentrats en el plet successori intern i no han governat realment, han abandonat les seves responsabilitats polítiques per fer política de partit.

El retard acumulat en les tasques de govern ja no és recuperable i el paper que està tenint Artur Mas, fa creure que ell no sap com adquirir un cert perfil polític de successor. Per la manera limitada en la que han fet l'atribució de funcions, Mas s'ha convertit en una mena de "conseller delegat" per a inauguracions, festivals, conferències, lliurament de premis i per sortir, de tant en tant, al costat de Jordi Pujol. Ningú no donaria un duro avui per la capacitat de decisió i de control de l'Executiu de l'Artur Mas.

De tota manera, CiU intenta encara fer bandera de la defensa dels interessos de Catalunya.

Sí, però està passant tot el contrari. El grau de dependència i subordinació que Convergència i Unió té respecte del

"La realitat és que ningú no donaria un duro avui per la capacitat d'Artur Mas al capdavant del Consell Executiu"

Partit Popular, l'ha portat més de quatre i cinc vegades a sotmetre's a la voluntat i pressió del PP contra els interessos de Catalunya. El cas més paradigmàtic és el del Plan Hidrológico Nacional en què han negociat diners per aigua amb unes contrapartides econòmiques que mai no seran ni del nivell ni de l'entitat que l'Ebre necessita per recuperar el deute històric. Està molt clar que CiU avui no és capaç de representar ni de defensar adequadament els interessos de Catalunya.

CiU i el PP han encallat políticament a les terres de l'Ebre amb el pla hidrològic?

Han generat una gran decepció i frustració col.lectiva; han provocat que molta gent d'espais polítics diferents cregui que Convergència i Unió ha traït les terres de l'Ebre. La conseqüència és que regidors del PP han decidit abandonar el partit en coherència i per fidelitat als interessos de la gent de l'Ebre. En el cas

de Convergència no està passant això, però el preu polític i personal és molt alt i se n'hauran de penedir.

Quines són les propostes del futur govern del PSC a la Generalitat per a les terres de l'Ebre?

Pel que fa a l'aigua: no transvasar-ne ni una gota sense abans haver contrastat altres mesures alternatives. Al mateix temps, posar en marxa una estratègia econòmica i territorial per a l'Ebre que signifiqui invertir i crear ocupació i riquesa d'acord amb els seus recursos i les seves potencialitats. Això vol dir ocupar-se de les infraestructures, de les necessitats econòmiques i de la localització de determinades activitats industrials que ajudin a la dinamització de les terres de l'Ebre.

"El preu polític que pagarà Convergència i Unió per donar suport el pla hidrològic serà molt alt i se n'hauran de penedir"

En termes generals, a banda del cas de l'Ebre, què ens pot deparar en els propers mesos aquesta relació "carnal" entre Convergència i Unió i el Partit Popular?

El PP triarà la via d'anar "pessigant" CiU. Voldran demostrar que els populars són absolutament imprescindibles per al Govern Pujol però que se senten lliures per "abandonar-los" de tant en tant en determinades qüestions i votacions al Parlament. El Partit Popular es convertirà en un factor de "desestabilització calculada" sense acabar de posar en perill mai l'estabilitat total del Govern. Això farà fregar la ratlla del ridícul a Convergència i Unió.

"El que vam fer els socialistes als ajuntaments quan hi vam arribar, ho haurem de fer ara a la Generalitat"

Un any després de la formació del Govern alternatiu de Pasqual Maragall, del qual vostè n'és ara Primer Conseller, quina és la seva valoració de la feina feta i què és el que s'ha de fer en aquest període?

Nosaltres hem de fer oposició i alternativa. És a dir: confrontació política i desgast però, al mateix temps, propostes. Ningú no entendria que féssim únicament la confrontació per la confrontació i el desgast pel desgast. Tampoc ningú no ens perdonaria que no fóssim un partit d'oposició i hem de posar en evidència la inoperància del govern de CiU. Som un instrument de desgast quan toca, però som un instrument constructiu i atent a les demandes de la gent i el territori i hem de tenir capacitat d'engrescar amb idees i propostes diferents a les que hem aplicat fins ara.

Quin creu vostè que ha de ser el paper del primer conseller del Govern de la Generalitat, com a figura política?

Ajudar el president de la Generalitat a tenir una àmplia llibertat de moviments en els grans temes de Govern, en les relacions exteriors de Catalunya i en la definició de les grans polítiques o en la conducció del Consell Executiu. Mentrestant i

específicament el conseller primer, com a conseller en cap, ha de ajudar a coordinar les tasques de govern i facilitar que hi hagi entesa entre totes les conselleries, de tal manera que la gestió política del dia sigui més efectiva.

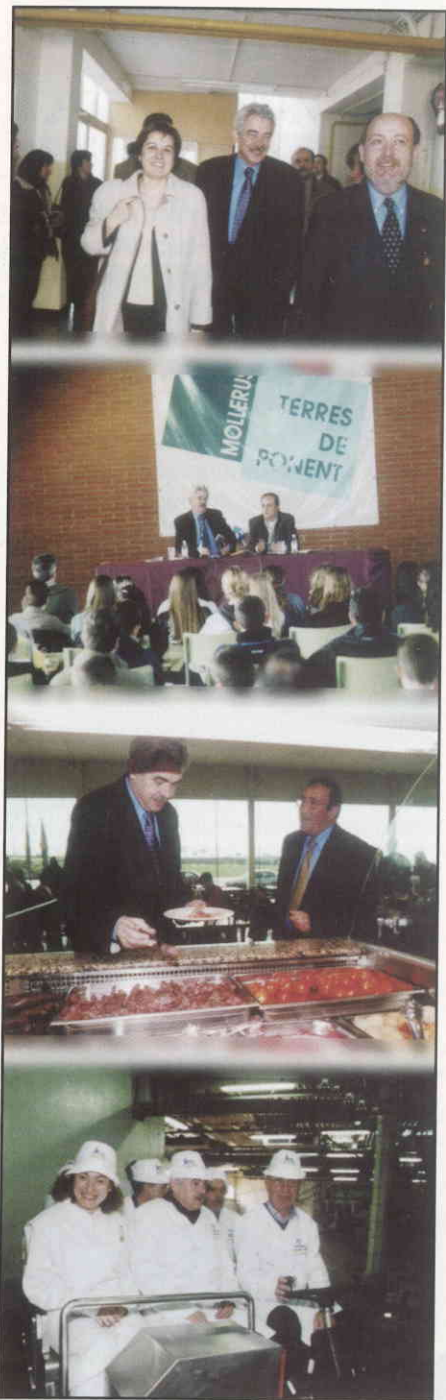
Vostè, com a alcalde de Girona, s'ha queixat en més d'una ocasió d'un cert menysteniment o manca d'atenció envers els ajuntaments per part de l'actual executiu de la Generalitat. Quina ha de ser la relació entre el Govern i el món local?

Sens dubte diferent a l'actual. Ha de ser molt més pròxima. El Govern ha de respectar institucionalment l'existència dels poders locals, volent-s'hi entendre i dialogar i donant als ajuntaments el paper de primera administració de Catalunya. La relació Govern-ajuntaments ha de garantir que els municipis vegin en la Generalitat un poder amic, no un adversari que controla i lamina el poder dels ajuntaments. Això vol dir ajudar els ajuntaments, aportar-hi diners, transferir-hi competències i facilitar les coses.

Maragall recorre cada setmana Catalunya captant el desig de canvi de la gent

De mica en mica Pasqual Maragall va omplint de creuetes el mapa de Catalunya amb les seves visites arreu del país per trobar-se amb tots els sectors i col·lectius que conformen la societat catalana. L'expectatives de canvi en el govern de la Generalitat són cada vegada més grans. La gent li fa arribar les seves propostes i inquietuds perquè sap que està parlant amb el futur president de Catalunya.

Pasqual Maragall no ha deixat de recórrer el territori català desde fa anys per captar el sentir de la seva gent. Res d'agendes apretades, núvols de cortesans i inauguracions forçades. Maragall opta pel contacte personalitzat i directe. D'una manera tranquil·la i relaxada es reuneix amb petits grups representatius dels més diversos sectors socials i econòmics de les poblacions i comarques que visita. Són contactes per aprofundir en els temes, per explicar les propostes del govern alternatiu, però, sobretot, per conèixer de primera mà els problemes i les inquietuds de la gent, els seus precis i les seves iniciatives de futur.

A Maragall, els seus interlocutors li fan demandes com a futur president, es detecta arreu una gran expectativa de canvi

La gent està tipa de visites rutinàries, de copets a l'esquena amanits amb quatre frases fetes, de promeses incomplertes, d'obres necessàries sistemàticament ajornades a un demà que mai no arriba. A Maragall els seus interlocutors li fan demandes com a futur president de la Generalitat. Es detecta arreu una gran expectativa de canvi. Ningú no demana tampoc solucions a curt termini a l'herència de desgavells que ens deixarà el pujolisme, però sí un govern actiu, amb una visió estratègica del país i que impulsi el projectes de la societat civil. Això és el que li han transmès col·lectius tan

Maragall opta pel contacte personalitzat i directe, per conèixer de primera mà els problemes i les inquietuds de la gent

diversos com ara els nous emprenedors de les noves tecnologies al Maresme, els empresaris de turisme rural de la Garrotxa, els mestres rurals de la Catalunya interior, els sindicalistes del Baix Llobregat o els pescadors de les comarques tarragonines.

Maragall també aprofita les seves visites per presentar i visualitzar en el territori les mesures que proposa el govern alternatiu. Així, va donar a conèixer el document "Per un pacte català de l'aigua" al pantà de La Llosa del Cavall, al Solsonès, l'oferta de Pactes sobre l'immigració a Manlleu,

► Maragall ha tingut una presència equilibrada i homogènia en tot el territori.

la proposta catalana de l'AVE a l'aeroport del Prat o el pla de ports alternatius a Calafell. La qüestió de les infraestructures pendents i la necessitat de replantejar en clau de futur el triangle treball-educació-territori han estat temes recurrents en totes les trobades. Les carreteres inacabades al Pirineu o a l'Ebre, l'obsolescència de les línies fèrries que travessen la Catalunya central o els vergonyants barracots que encara hi ha a moltes escoles del país són tres exemples de la mena de carències que ens estan fent perdre pistonada.

El món de la cultura, el teixit associatiu i les festes populars és un altre dels grans eixos a l'hora de programar els contactes. De l'Ateneu Popular de Ponent de Lleida a la Federació de Entidades Culturales Andaluzas de Catalunya, de la Fira de la Candelera de Molins de Rei a la de Sant Lluç d'Olot, de la FERIA de Abril en la platja de la Mar Bella a la Trobada de Colles Castelleres a Valls, del Campionat de Cross del Vallès Occidental a la Fira del Turró a Agramunt, Maragall ha percebut la vitalitat de la cultura popular al nostre país, el rebuig que mostren entitats i associacions a qualsevol mena de dirigisme polític i la gran contribució de moltes persones

La qüestió de les infraestructures i la necessitat de replantejar el triangle treball-educació-territori han estat temes recurrents

anònimes per vertebrar la societat des del món associatiu. D'altra banda, res més fals que l'afirmació dels nostres adversaris polítics, que Pasqual Maragall no té prou en compte els militants del partit. La seva presència a molts congressos de les federacions del PSC, dinars i sopars amb militants i simpatitzants com ara a Blanes o Collbató, trobades amb els regidors socialistes del territori o actes de lliurament de carnets als nous afiliats com el que va presidir a Lleida el mes d'abril, demostren la importància que té i l'afecte que Pasqual Maragall professa cap a la gent del partit. Un altre tret distintiu de la forma com Pasqual Maragall visita el territori és el respecte cap a l'autoritat local, i aquesta actitud de col·laboració amb el govern local serà una norma quan presideixi el govern de la Generalitat.

Elecciones vascas: la sociedad de Euskadi apuesta por el diálogo y la paz

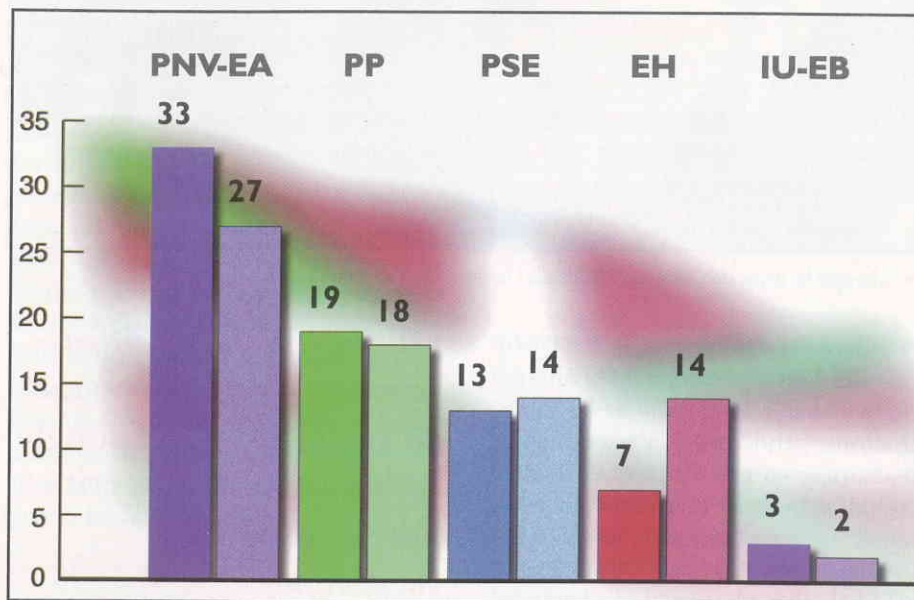
El 13 de mayo los vascos dieron un paso importante en el camino de la normalidad política. Ganaron las posiciones moderadas y los terroristas y sus acólitos fueron los grandes derrotados en las urnas, junto con el "estilo Aznar" de prepotencia y autoritarismo. En un contexto de extrema polarización, nuestros compañeros socialistas vascos obtuvieron un digno resultado

Las elecciones vascas fueron sobre todo un gran éxito de la democracia y un duro golpe para los terroristas y sus acólitos. Por una parte, la alta participación -cerca del 80% del electorado acudió a las urnas- demuestra la voluntad de la gran mayoría de los vascos de ejercer sus derechos presionados por la intimidación que ejercen sectores minoritarios de la sociedad. Por otra parte, es una satisfacción para todos los demócratas el descalabro electoral sufrido por Euskal Herritarok al perder la mitad de su representación institucional.

Nuestros compañeros, los socialistas vascos, obtuvieron un digno resultado en un contexto difícil y de extrema polarización

Hay que felicitar a nuestros compañeros socialistas vascos por mantener prácticamente sus resultados en un contexto muy difícil para ellos. Y también hay que felicitar al lehendakari Ibarretxe por su buen resultado, que se debe, sin duda, a su compromiso explícito durante la campaña de no contar con el apoyo de los diputados de EH ni por activa ni por pasiva. Se han impuesto, pues, las posiciones más moderadas dentro del campo del nacionalismo, lo que facilitará la necesaria recomposición del acuerdo entre los demócratas.

El resultado del PP hay que calificarlo de fracaso, dadas las enormes expecta-

► La distribución de escaños en el Parlamento vasco ha variado sensiblemente.

► N. Redondo en una reciente visita a Catalunya.

tivas que ellos mismos generaron, y supone la primera gran derrota personal de José María Aznar desde su victoria en las elecciones generales de 1996. Es también la derrota de una visión de España centralista y anacrónica, de un estilo autoritario y prepotente.

Han hablado en las urnas los vascos y ahora es necesario que hablen los demócratas para hacer, si es posible, un gobierno de amplia base, un gobierno que no esté condicionado por los votos de los que aún no condenan la violencia de ETA. Un gobierno que haga que su primera prioridad sea combatir el terrorismo, la lucha callejera y la extorsión económica. Lo primero es que todos los vascos y vascas puedan vivir con libertad y seguridad. Y además ha de ser un gobierno que sea capaz de afrontar con eficacia los problemas concretos de los ciudadanos.

Maragall habló sobre la inmigración

► Pasqual Maragall.

"Inmigración: oportunitat i repte per a Catalunya" fue el título de la conferencia que el miércoles 4 de abril dio Pasqual Maragall en el auditorio del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. El presidente del PSC explicó la visión positiva, solidaria e integradora que los socialistas tenemos del fenómeno de la inmigración.

Jesús Caldera dio una conferencia en Sabadell

► Jesús Caldera y Manuel Bustos.

El jueves 19 de abril el portavoz socialista en el Congreso de los Diputados, Jesús Caldera, estuvo en Sabadell para dar una conferencia sobre la "Situación política actual y perspectivas". El acto tuvo lugar en el céntrico Casal Pere Quart y fue presentado por el alcalde socialista de la ciudad Manuel Bustos.

Jornadas sobre política y deporte

► Joan Ferran y Gabriel Colomé.

Los días 18 y 19 de mayo tuvieron lugar en Barcelona las Primeras Jornadas sobre Política y Deporte, una iniciativa conjunta del PSC y la Fundació Rafael Campalans.

El rechazo a la reforma laboral centró el Primero de Mayo

► Manifestación del Primero de Mayo.

La festividad del Día Internacional de los Trabajadores se inició para los socialistas el viernes 27 de mayo con la entrega en el barcelonés Auditori de la Pedrera de la XIV edición de los Premios Primero de Mayo, que organizan anual y conjuntamente la Fundació Rafael Campalans y la Fundació Josep Comaposada. El acto contó con la presencia de José Montilla y Josep Maria Álvarez. El mismo José Montilla, acompañado por la plana mayor de la dirección del partido, fue una de las más de 50.000 personas que acudieron a la manifestación del Primero de Mayo en Barcelona. El rechazo frontal a la reforma laboral impuesta por el PP y CiU centró el grueso de la reivindicación. Asimismo, con el objeto de explicar la posición contraria del PSC a esta reforma se organizó una

► Entrega de los premios Primero de Mayo.

► J.M. Rañé, Lidia Santos y Eduardo Rojo.

charla-coloquio el jueves 17 de mayo en la sede central del PSC, en la que intervinieron Josep Maria Rañé, diputado en el Parlament y Consejero de Trabajo alternativo, Lidia Santos, Secretaria de Justicia del PSC, y el Catedrático de Derecho laboral Eduardo Rojo.

Rodríguez Zapatero frecuenta sus contactos con la sociedad catalana

► Zapatero durante su visita a la Feria de abril.

José Luis Rodríguez Zapatero prosigue con su línea de contactos con la sociedad civil catalana. El pasado jueves 3 de marzo pasó todo el día en Barcelona. Acompañado por Pasqual Maragall, se reunió a primera hora con el presidente del Parlament, Joan Rigol, para acabar la mañana con una visita a la factoría de Seat en Martorell. Al mediodía almorzó con la ejecutiva en pleno de la UGT catalana y se reunió, a media tarde, con la de CC.OO. El periplo barcelonés del secretario general del PSOE finalizó por la noche, con un recorrido por la Feria de Abril acompañado por José Montilla y Pasqual Maragall.

El PSC-CpC presenta al Parlament una proposició no de llei sobre el nou model de finançament de les residències per a persones grans

A Catalunya s'han de crear 15.000 places de residències per a la gent gran

El grau de qualitat de vida que tenim quan ens fem grans i la resposta que donen les administracions públiques a les carències i necessitats que ens van sorgint en aquesta etapa de les nostres vides, és el que determina la veritable riquesa d'un país.

Si prenem com a exemple països models de l'Estat del benestar com els nordeuropeus, per fer avançar les polítiques públiques que han de desenvolupar els governs, no podem menys que tornar la mirada cap a casa nostra i descobrir una de les mancances històriques que té Catalunya: la cobertura assistencial pública a la gent gran.

Ja sabem que la nostra societat s'envelleix i que calen més respostes als problemes assistencials dels més grans, i davant aquesta evidència constatem que el nombre de residències a Catalunya és insuficient i no sempre dona prou resposta a les necessitats de les persones i a les famílies, en especial a les persones amb dependència.

El Govern Alternatiu de Pasqual Maragall està treballant en cercar solucions i respostes concretes als problemes que arrossega Catalunya des de fa massa temps i a la manca de voluntat política de millorar el benestar del país. És per això que el grup parlamentari del PSC-Ciutadans pel Canvi ha portat de nou el debat al Parlament, ara amb una proposició no de llei sobre el nou model de finançament de les residències per a persones grans.

La nostra societat s'envelleix, calen més respostes als problemes assistencials dels més grans i el Govern no fa tot el que hauria de fer

Ha quedat demostrat que el model de finançament de residències que té Convergència i Unió s'ha de revisar, perquè l'actual no permet garantir suficientment la qualitat i grava excessivament els usuaris i les famílies; i que Catalunya és la comunitat autònoma de tot l'Estat que pitjor finança la residència assistida, i no dona ajut a les persones grans vàlides, autònomes.

Marina Geli, Consellera Alternativa de Benestar Social del PSC-CpC i portaveu de la Comissió de Política Social al Parlament, reclama que "ha d'haver una reflexió molt àmplia respecte al finançament dels centres de dia i residències a Catalunya. Des del 1993 la inversió de la Generalitat ha anat caient, no fa pràcticament inversió pròpia, i ni tan sols concerta a nivell privat. En l'actualitat hi ha 40.000 places a Catalunya i, d'aquestes, un alt nombre són privades, amb qualitats heterogènies i amb uns indicadors de qualitat que el PSC, si governés, no aprovaria".

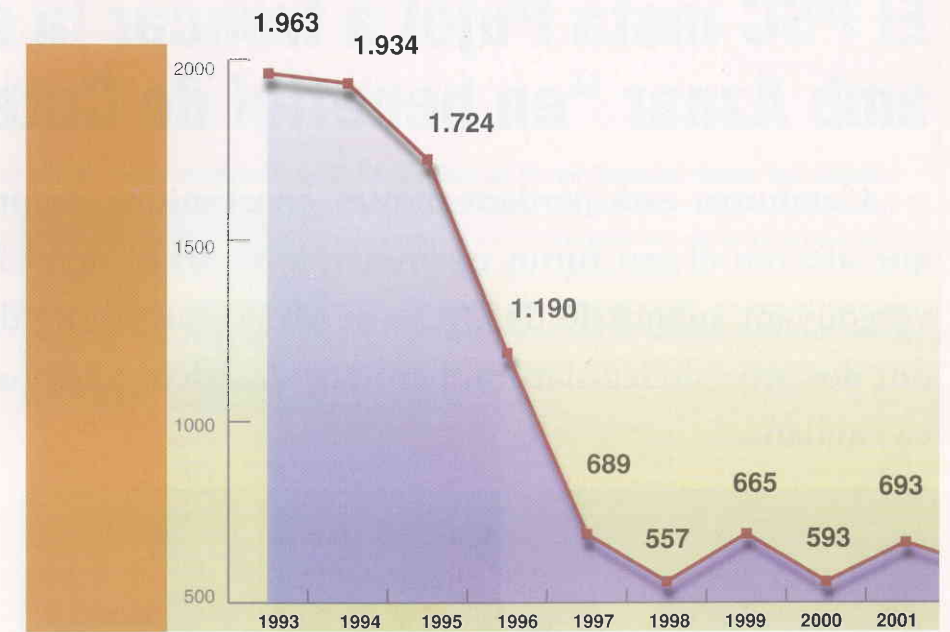
El PSC continua demanant a CiU el traspass de la Direcció General d'Acció

Cívica -casals d'avis, i oficines de benestar social- als ajuntaments, perquè "la participació en la vida col·lectiva de la gent gran està per resoldre's a Catalunya i als municipis és on es faria molt millor. No fer-ho només té una justificació política partidària".

El Govern Alternatiu de Pasqual Maragall aboga perquè la Generalitat inverteixi urgentment en gent gran, i fa una proposta clara: cal una planificació de les inversions i del finançament públic, i mirar Catalunya com un tot i aplicar criteris equitatius planificant sobre el territori sense oblidar els ajuntaments.

Si s'apliquessin les recomanacions dels fòrums nacionals i europeus d'experts, s'haurien de crear 3,5 places públiques per cada 100 (3,5%) persones majors de 65 anys, a Catalunya faltarien 15.000 places, el doble de les actuals. L'evolució de les inversions de la Generalitat en vellesa des del Departament de Benestar Social ha anat decreixent any rera any. Marina Geli insisteix que a Catalunya s'està precaritzant el servei. Les places residencials pròpies de Benestar Social tenen un cost entorn les 12.000 pts/dia o les pròpies de gestió externa, entorn les 5.900 pts/dia la resta, la majoria dependents dels ens locals. Les privades col·laboradores amb el sector públic també estan mal finançades, entre les 4.676 i les 5.030 pts/dia.

Els socialistes denunciem que, el govern de CiU, a més de no fer créixer el sector

► L'evolució de les inversions de la Generalitat en vellesa ha anat decreixent.

públic, no concerta places amb el sector privat. Els ajuntaments de Catalunya estan maltractats financerament pel Departament de Benestar Social. Avui els ens locals gestionen unes 3000 places, més de 1.200 sense finançament de la Generalitat i la resta mal finançades. A més, al 1999, l'aportació mitjana als centres dependents de la Generalitat va ser de 1.153.000 pessetes/persona/any, i els centres no propis amb finançament públic van rebre 768.000 pessetes.

Els socialistes denunciem que el govern de CiU a més de no fer créixer el sector públic, no concerta places amb el sector privat

El Parlament ha debatut una proposició de llei del PSC-CpC per donar solució a una situació insostenible per garantir les inversions públiques, concertar amb els ens locals o la iniciativa privada col·laboradora, alhora que debat a través d'un text legislatiu, el finançament dels serveis socials, en especial de les places residencials. El PSC-CpC ha aconseguit el vot de totes les forces parlamentàries en la major part dels temes proposats, però també es va evidenciar que CiU no vol finançar les inversions a mig

i llarg termini, segons informa Marina Geli. Perquè Catalunya pateix un desgovern clar i evident en tota la gestió que la Generalitat fa de serveis d'atenció a les persones. Veurem fins on arriben els compromisos de la resta de partits en la cambra catalana.

Perquè el nivell de benestar d'una societat i el seu grau de progrés social es mesura per les cobertures socials i sanitàries de la població més necessitada i, entre d'altres factors també importants, un indicador d'aquest benestar de país és com vivim a la vellesa.

Rocío García

► Marina Geli.

El PSC insta Pujol a trencar la seva aliança amb Aznar "en benefici de Catalunya"

Catalunya està perdent moltes oportunitats degut a que les grans decisions que afecten el seu futur, es prenen a Madrid i no al Palau de la Generalitat. La vergonyant submissió de CiU a J. M. Aznar no pot durar més temps. Hem perdut dos anys de legislatura, però encara estem a temps de fer un tomb a la política catalana.

► Pasqual Maragall en una conferència a Esade.

Segons Maragall, "la subordinació i l'entreguisme del govern català als interessos del PP" està sent causa d'una greu "inacció" en la tasca del Consell Executiu i d'una "involució" autonòmica cada dia més evident. "En benefici de Catalunya", Maragall ha fet una crida pública a Pujol per a que trenqui amb Aznar, ja que el matrimoni entre CiU i PP "no sols ja no defensa els interessos de Catalunya, sinó que els perjudica greument". En aquest sentit, el debat de política general que se celebrarà el mes d'octubre al Parlament serà l' "última oportunitat" de Pujol per fer un tomb a la política de pactes. Si no hi ha aquest canvi de rumb tan necessari per al país, Maragall ja ha anunciat que presentarà una moció de censura constructiva just després del debat, que suposarà una excel·lent oportunitat per explicar el nostre projecte. I és que la realitat és que, a punt d'arribar al seu equador,

El debat de política general que se celebrarà a l'octubre serà l' "última oportunitat" de Pujol per fer un tomb a la política de pactes

l'actual legislatura "ha quedat orfe de resultats i improductiva, i ha arribat el moment de dir prou". Maragall també ha afirmat que "no volem que uns mesos abans de les autonòmiques hi hagi una ruptura retòrica entre CiU i el PP que beneficiï els seus interessos electorals". Precisament per fer balanç del temps que portem de legislatura i de les nostres propostes alternatives i en positiu a la paràlisi del govern, Maragall va aprofitar la tribuna pública d'una conferència a Esade per projectar la seva visió

"Hi ha una distància molt gran entre les possibilitats del país i la realitat, per culpa de l'inacció del govern de la Generalitat"

del moment polític que es viu a Catalunya. Va començar mostrant la seva "preocupació per una situació política que considero força negativa", però també va enviar alhora un missatge de confiança i optimisme perquè "disposem de bases sòlides per afrontar el futur". La negativitat de la conjuntura política té el seu principal protagonista en un govern paralytitzat, sense projectes, que ha entrat en una fase d'involució. Això es tradueix, a judici del president del PSC, en l'existència d'una "distància molt gran entre les possibilitats del país i la realitat".

La diagnòsi mostra una falta de resposta de l'actual govern als grans reptes que condicionen el futur de Catalunya, perquè la iniciativa política de Catalunya està en mans del PP de Madrid. Hi ha una manca d'estratègia envers les noves tecnologies de la informació, una manca de debat sobre una nova organització de l'administració que l'apropi al territori, i "estem incorrent en un important cost d'oportunitat per no fer les coses necessàries", va dir Maragall. Per això, la solució passa per superar la crisi de governabilitat que viu Catalunya "donar un tomb a la manera de fer les coses", apuntà.

En primer lloc, cal cercar el "consens per a tots aquells aspectes fonamentals

► Joaquim Nadal.

Maragall va valorar molt positivament la tasca del Govern Alternatiu, que ell presideix, en la generació de línies d'acció i projectes alternatius

que afecten a la vida política de Catalunya", com ara la immigració, la nova divisió territorial, el finançament autonòmic i reformes institucionals tan importants com l'aprovació de la Llei Electoral catalana o l'aprofundiment de l'Estatut. En segon lloc, és també qüestió essencial, tal com va explicar Maragall a Esade, "que Catalunya ofereixi un nou pacte a Espanya". I, en aquest sentit, "federalisme i subsidiarietat són els conceptes polítics que ens han de permetre avançar en el projecte conjunt amb els pobles d'Espanya i en la capacitat d'iniciativa des de Catalunya". Maragall va valorar molt positivament la tasca del Govern Alternatiu que ell presideix en la generació de línies d'acció i projectes alternatius en totes les àrees, i amb prioritat sobre tres grans eixos: els reptes que ens planteja la nova economia i la societat del coneixement, les infraestructures com a requisit indispensable per a la competitivitat i la necessària aspiració a una societat més justa i que tingui la cohesió social com un valor bàsic a preservar.

Govern alternatiu

► El PSC va presentar a Olesa de Montserrat un Pla de protecció davant les riudades.

Pasqual Maragall, acompanyat dels alcaldes del Baix Llobregat Nord, va presentar un pla de protecció per lluitar contra les possibles inundacions de les lleres dels rius catalans. Per poder dur a terme el pla cal una inversió d'entre 125.000 i 150.000 milions de pessetes durant els pròxims set anys. Fins a l'actualitat no existia cap pla general per prevenir possibles riudades.

► J. M. Rañé denuncia la manipulació propagandística de Treball

El diputat socialista i Conseller de Treball alternatiu, Josep Maria Rañé, va posar de manifest "l'ús propagandístic de les necessitats de formació de les persones aturades i les empreses que fa el Departament de Treball de la Generalitat. Rañé sortia així al pas de l'anunci a doble pàgina que el govern va publicar en alguns diaris. "L'anunci no ofereix informacions útils, només propaganda" va afirmar Rañé.

► L'oposició consensua una política cultural alternativa a la del govern

PSC, ERC, PP i IC han presentat en el Parlament dues proposicions no de llei per acabar amb la passivitat de l'actual govern de la Generalitat amb el món de la música i el teatre. implicats.

Josep Maria Carbonell, portaveu socialista de cultura al Parlament, va emmarcar la passivitat de la política del Departament de Cultura en aquest àmbit en la situació de desgovern global que hi ha a la Generalitat i a la interinitat del conseller Jordi Vilajoana en particular. El diputat socialista va qualificar l'acord dels quatre partits com "un seriós correctiu al govern de la Generalitat".

► El govern oculta 12.000 milions de deute en la liquidació del pressupost

El conseller en cap i portaveu del govern alternatiu, Joaquim Nadal, i el conseller alternatiu d'Economia, Martí Carnicer, van acusar Artur Mas d'ocultar més de 12.000 milions de pessetes de deute en la liquidació del pressupost de l'any 2000. El suposat dèficit zero que el govern assegura haver assolit no és res més que pur artífici comptable. Nadal va afirmar en roda de premsa que "l'hereu de Pujol no ha sabut gestionar l'herència de la Generalitat".

► Pla d'autopistes i autovies del Govern alternatiu

Els consellers d'Infraestructures i de Medi Ambient del Govern Alternatiu, Manel Nadal i Monserrat Tura respectivament, van presentar el Pla d'Autopistes i Autovies, el qual inclou la proposta de gratuïtat de diversos trams de peatge. El pla proposa la supressió de peatges a les principals vies d'accés a Barcelona (a Martorell, Granollers i Mataró) i en tots aquells peatges on no existeix una via ràpida alternativa, com per exemple el túnel del Cadí. A més de comprar el rescat d'aquests peatges, s'aposta per oferir bonificacions als usuaris habituals d'aquests peatges.

CiU permet un greu escàndol de corrupció a Sitges

Fa poc que s'ha acomplert un any des que el grup municipal socialista de Sitges va destapar un presumpte cas de corrupció en el sí del govern municipal format per CiU, PP i Nous Horitzons. L'afer va iniciar-se quan al tinent d'alcalde d'Urbanisme i membre de Nous Horitzons se li van trobar irregularitats en la concessió de la llicència d'obres d'una empresa constructora de la qual n'és soci majoritari, en la construcció d'un edifici d'habitatges al centre de la vila.

El grup del PSC va denunciar el fet davant de l'Ajuntament, la Generalitat, i la Fiscalia Anticorrupció. Mentre l'Ajuntament no ha atès la denúncia, la Generalitat ha procedit a efectuar una inspecció, que ha conclòs amb la declaració de nul·litat de la llicència i la seva revisió per part de l'Ajuntament. De la mateixa manera, el fiscal anticorrupció ha cursat una denúncia d'ofici contra el tinent d'alcalde, que ha hagut de prestat declaració, juntament amb d'altres implicats, davant la jutge d'instrucció de Vilanova i la Geltrú.

El PSC recupera l'alcaldia de Valls en la persona de Francesc Moreno

El PSC ha recuperat l'alcaldia de Valls sis anys després d'haver-la perdut. Des de finals d'abril, Francesc Moreno és l'alcalde de l'Alt Camp, fruit de l'acord de govern amb ERC, que va repartir l'alcaldia entre ambdues formacions polítiques. Fins ara ocupava el càrrec de primer tinent d'alcalde, i és regidor socialista des del 1987. Francesc Moreno va néixer a Granada l'any 1959, està casat i té dos fills. Moreno és professor de Primària i ha exercit la seva professió en diversos centres docents, i també ha treballat en l'administració.

El II Congrés de Municipis s'obre el 16 de juny a Tarragona

► Manuel Mas, president de la FMC.

Uns 2.300 regidors i alcaldes participaran a partir del 16 de juny vinent en el segon congrés de municipis catalans, 68 anys després que se celebrés el primer, en plena República. La seva organització corre a càrrec de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) i l'Associació Catalana de Municipis (ACM). Després de la inauguració a Tarragona el 16 de juny, els electes locals es distribuïran en diferents grups de discussió de ponències, que tindran lloc, durant tres caps de setmana d'octubre, a Girona, Lleida, Reus, Amposta, Sitges, Vic i La Seu d'Urgell. La feina del congrés culminarà el 10 de novembre a Barcelona, on s'elaboraran les conclusions finals.

Com ja es va fer en el congrés de 1933, el comitè organitzador ha establert uns barems, segons els quals cada municipi té dret a enviar els delegats en funció de la seva població. D'aquesta manera, als pobles de menys d'1.000 habitants els correspon un delegat, mentre que aquells que tenen més de 40.000 disposaran de dotze representants. La ciutat de Barcelona tindrà dret a enviar fins a 30 delegats. D'acord amb aquest càlcul, si els 946 municipis catalans acrediten els delegats que els corresponen per la seva població, la participació en el congrés serà d'unes 2.300 persones.

Encara que en el congrés només hi participaran càrrecs electes, l'organització organitzarà trobades periòdiques, en les quals participaran empreses, entitats culturals i veïnals, perquè puguin aportar també les seves propostes.

El congrés es dividirà en quatre àrees temàtiques: la modernització institucional, l'urbanisme i les noves tecnologies, les relacions amb els ciutadans i els recursos i el finançament.

Paral·lelament, s'ha obert una pàgina web (www.2comu.org), en la qual es penjen les ponències, elaborades per experts, i funciona un fòrum virtual, perquè tots puguin aportar els seus suggeriments.

Barcelona serà la capital de les cultures del món l'any 2004

El Fòrum Universal de les Cultures, impulsat per l'alcalde Joan Clos, acollirà durant tota la primavera i l'estiu, multitud de manifestacions musicals, teatrals, artístiques d'arreu del món i serà tribuna de reflexió internacional sobre la convivència, la pau i la sostenibilitat.

► Espai del Fòrum 2004.

La ciutat de Barcelona, que en diversos moments de la seva història ha tingut audàcia i capacitat per convocar els ciutadans del món amb motiu de l'esport, exposicions universals o altres esdeveniments, prepara ara una nova cita internacional per d'aquí tres anys. L'any 2004 la ciutat acollirà el primer Fòrum Universal de les Cultures, un esdeveniment ideat a Barcelona i centrat en els valors de la convivència, la diversitat i el diàleg entre els pobles del món, que s'organitza sota els auspicis de la UNESCO i amb l'impuls decidit de l'alcalde Joan Clos, que presideix el consorci que implica totes les administracions. Durant 155 dies, des del 23 d'abril, diada de Sant Jordi, fins a la festa de la Mercè, el 24 de setembre, Barcelona serà l'escenari d'un seguit de manifestacions culturals i artístiques, de grans espectacles i de debats al voltant de les cultures i de les condicions de pau entre els diferents

pobles del món. En un moment com és aquest inici de mil·lenni, on la convivència entre ciutadans de diferent procedència és un fenomen creixent i comú en bona part de les societats del planeta, el tema escollit no podia ser més oportú. Barcelona planteja aquesta reflexió com a gran ciutat que és, perquè són justament les ciutats els camps d'operacions on es dirimeixen els conflictes i les necessitats derivades de la convivència i de la diversitat.

L'escenari del Fòrum Barcelona 2004 serà el territori metropolità situat a la desembocadura del riu Besòs, un àrea urbana que es troba en ple procés de regeneració. De fet, un dels objectius de Joan Clos amb l'aposta del Fòrum és el de recuperar un sector de la ciutat que, durant dècades, ha quedat relegat a l'ús de grans indústries o on s'han aixecat barris amb notables carències socials com el de la Mina. Així doncs, es posa en marxa una transformació que aixecarà una gran Plaça de les Cultures cobrint les instal·lacions de la depuradora del Besòs, s'hi construirà un centre de convencions, instal·lacions hoteleres i el port esportiu de Sant Adrià, amb un nou zoo marí, entre d'altres espais nous.

Què veurem al Fòrum?

A la Plaça de les Cultures, l'espai central del Fòrum, amb onze hectàrees d'extensió, hi veurem el Mercat del Món, que aplegarà artesans i comerciants proce-

dents dels cinc continents. Hi haurà també la possibilitat de gaudir de la diversa cultura culinària d'arreu del món. La plaça acollirà diàriament espectacles de música, teatre, circ, dansa i tota mena d'expressions artístiques. El Fòrum tindrà en el Festival Mundial de les Arts, una bona mostra de la diversitat d'expressions culturals d'arreu. Artistes de gran renom als seus països o concerts únics es combinaran amb produccions de cinema o televisió internacionals que habitualment no entren en els circuits de distribució comercial. A tot l'àmbit del Fòrum Universal de les Cultures es disposarà de 13.000 metres quadrats d'exposicions multimèdia. Alguns dels eixos d'aquesta gran mostra de les cultures del món seran: la comunicació humana; els vells i nous mites (la vida, la mort, el poder, el saber, el sexe) i el mar com a nexa d'unió entre pobles i cultures (embarcacions d'arreu del món es podran visitar al port de Sant Adrià) El Festival del Mar comptarà amb una gran regata internacional de vela, que serà una de les concentracions nàutiques més espectaculars de les que hagi viscut mai Barcelona

Dídac Boza

CiU y PP votan en contra de un fondo para los barrios más degradados

El grupo parlamentario PSC-CpC presentó en el Parlament una proposición de ley que pide la creación de un fondo de ayudas a la rehabilitación integral de los cuarenta barrios más degradados de Catalunya. La propuesta, que fue secundada por ERC i IC-V, no prosperó a causa de los votos en contra de CiU i PP.

La propuesta de fondo fue presentada públicamente, en el mismo Parlament, por los alcaldes socialistas de Santa Coloma de Gramenet, Manuela de Madre, L'Hospitalet de Llobregat, Celestino Corbacho, y Badalona, Maite Arqué, que ven con preocupación como los barrios más degradados de las ciudades metropolitanas se pueden convertir en pocos años en guetos urbanos.

Llevar a la práctica este plan hubiese supuesto para el Govern de la Generalitat una inversión de 60.000 millones de pesetas. El programa de actuaciones que proponía el PSC incluía desde la rehabilitación de viviendas has-

► Els alcaldes socialistes van donar suport a la proposta.

ta las estrategias de acogida y socialización de nuevos inmigrantes, pasando por la provisión de equipamientos o la promoción comercial. Se completaba con

una aportación de los ayuntamientos, cifrada en 30.000 millones, y con el "efecto multiplicador" que podía generar la iniciativa privada.

Nou pacte de govern a la ciutat de Tortosa a causa de les dimissions al PP

L'Ajuntament de Tortosa, presidit per l'alcalde socialista, Joan Sabaté, ha acordat un nou pacte de govern format pels set regidors del grup municipal del PSC-IE, i els quatre regidors del grup mixt, que són antics membres del PP. L'aprovació del nou pacte de govern municipal ha estat conseqüència de les darreres desercions dels regidors del PP, que s'han passat al grup mixt com a protesta per l'aprovació per part del govern central, amb el suport de CiU, del Pla Hidrològic Nacional.

Sabaté creu que aquest nou pacte de govern permet continuar treballant fort pel progrés de la ciutat de Tortosa, pel seu creixement sostenible i per la millora de la qualitat de vida dels seus ciutadans.

El Plan de La Mina supondrá una inversión de 12.000 millones

Una gran rambla con árboles de cuarenta metros de ancho será el eje sobre el cual pivotará la transformación del barrio de La Mina, de Sant Adrià del Besòs, según el Plan que recientemente ha sido presentado por las instituciones que forman parte del Patronato, los ayuntamientos de Sant Adrià y Barcelona, la Diputación y el departamento de Bienestar Social. Este gran espacio central servirá para abrir el barrio hacia el exterior y comunicarlo con el resto de barrios del municipio, y con el área donde se celebrará el Fórum 2004. El Plan pretende, además de potenciar los espacios dedicados al ocio, las infraestructuras, los centros comerciales, y la construcción de nuevos centros escolares, promocionar a las personas que viven en el barrio, rompiendo su estigmatización. En total, el Plan supone una inversión de 12.000 millones de pesetas, que serán aportados por las administraciones que integran

► Jesús María Canga.

el Patronato, y por diversos Fondos Europeos, y que verá ya sus primeros resultados el año próximo. Como ha manifestado el alcalde de Sant Adrià del Besòs, Jesús María Canga, este Plan es "la apuesta histórica de Sant Adrià para dignificar un barrio, y equipararse como municipio al resto de ciudades de Catalunya".

El PSC pide una mejor financiación y más competencias para los municipios

Con el expresivo título de "40-30-30. Los retos del municipalismo" el PSC celebró el sábado 2 de junio una jornada de trabajo para reivindicar una descentralización efectiva de políticas y de recursos desde el Estado y las Comunidades Autónomas hacia los Ayuntamientos.

La combinación 40-30-30 hace referencia a cómo creemos los socialistas que debería distribuirse el gasto público entre las diferentes administraciones: un 40% el Estado, un 30% las autonomías y, el otro 30%, los ayuntamientos. A lo largo de las intervenciones de los diferentes ponentes quedó bien patente tanto la necesidad de descentralizar más competencias desde las comunidades autónomas a los consistorios, como el injusto marco de financiación que soportan los entes locales. Estos problemas comunes se ven agravados, en el caso de Catalunya, por la política centralista que practica el Govern. Según señaló José Montilla, los ayuntamientos catalanes son, por culpa de CiU, "los que menos competencias tienen de todo el Estado" y, a pesar de ello, el mundo local ha de asumir muchas obras y servicios que le correspondería hacer al gobierno autonómico. El primer secretario dio también varios ejemplos de lo que está significando la alianza entre CiU y PP para vaciar de competencias y reducir

► Celestino Corbacho y Antoni Castells.

José Montilla señaló que los ayuntamientos catalanes son "los que menos competencias tienen de todo el Estado" por culpa de CiU

los recursos de la administración local: Ley de Urbanismo de Catalunya, Ley de Estabilidad Presupuestaria o la propuesta de suprimir el IAE sin compensación a cambio.

Como conclusión de la jornada, se insistió en la reclamación de la transferencia a los ayuntamientos de las competencias en educación primaria, en formación ocupacional y de adultos, y en materia de vivienda pública. Celestino Corbacho, Secretario de Política Local del PSC y alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, también incluyó en el paquete de trasposos la red de oficinas de Bienestar Social.

Por su parte, durante su intervención en el acto de clausura, Pasqual Maragall advirtió a Pujol de que no toleraría más cambios en el Govern sin que se someta a una cuestión de confianza. Asimismo, también propuso la instauración de una "cuarta Generalitat" -tras la medieval, la republicana y la actual- que permitiera restablecer la confianza de los ayuntamientos y los ciudadanos en nuestra institución de autogobierno.

► Pasqual Maragall y Álvaro Cuesta -secretario de política municipal del PSOE.

El Congrés del Partit Socialista Europeu certifica l'orientació progressista de la UE

Sota el lema Progrés i Seguretat, els dies 7 i 8 de maig se celebrà a Berlín, el Vè Congrés del Partit dels Socialistes Europeus (PSE). Un Congrés que comptava amb la participació de més de dos-cents delegats, a més de convidats, portaveus i Primers Ministres d'arreu d'Europa.

► Maria Badia.

El Partit dels Socialistes Europeus es fundà l'any 1992 i agrupa un total de trenta-nou partits socialistes, socialdemòcrates i laboristes (vint de ple dret i dinou en qualitat d'associats i observadors). El Congrés es reuneix cada 2 anys i fins ara se n'han celebrat cinc: a L'Haia el 1992, a Barcelona el 1995, a Malmö (Suècia) el 1997, a Milà el 1999 i aquest darrer a Berlín.

Amb un acte sobre La nostra Europa, el nostre futur, s'inicià la cerimònia d'obertura amb la intervenció de Rudolf Scharping, president sortint del PSE i del Cancellier alemany Gerhard Schröder com a president del Partit dels Socialdemòcrates Alemanys (SPD). Hi varen participar també una vintena de joves delegats representants dels partits membres, els quals, de manera breu, varen formular una proposta per a l'Europa del futur.

Aquest Congrés tenia com a objectiu el debat sobre l'ampliació de la UE, la modernització del model social europeu, la responsabilitat global i l'acostament a la ciutadania: en definitiva, posar les bases de cara a la reforma en profunditat que la UE haurà d'afrontar el 2004. No obstant, el debat real - als passadissos - estava centrat especialment en un altre document, destinat a ser aprovat en la Conferència Nacional que el proper mes de novembre celebraran els socialdemòcrates alemanys. En aquest text, Schröder presenta el disseny d'una Europa federal, basada en un executiu fort, un Parlament Europeu reforçat i dotat d'una Cambra alta formada per representants dels Estats.

Els debats es van organitzar en forma de taules

► Europa avança cap a un futur de benestar i estabilitat.

Els debats es van organitzar en forma de taules rodones i tenien com a ponents, entre d'altres, a primers ministres de la Unió Europea

les rodones i tenien com a ponents, entre d'altres, a primers ministres de la Unió Europea. Els temes a debatre eren:

- Societat europea i valors socialdemòcrates
 - Una economia social moderna - una socialdemocràcia moderna
 - Responsabilitats globals per a Europa
 - El futur de la Unió Europea ampliada
 - Reforçar el Partit dels Socialistes Europeus
- Com a amfitrió, Schröder obria el Congrés dels socialistes europeus amb un discurs discret, intentant "no molestar" la resta de col·legues europeus, com si no volgués destacar massa l'èxit d'haver llançat el debat sobre el futur institucional d'Europa. Va fer

una crida per impulsar una reforma decisiva d'Europa i va reiterar la necessitat de complementar la integració amb la reestructuració i l'enfortiment de les institucions de la UE, evitant esmentar els detalls més conflictius del seu document, com són la llarga transició per als treballadors dels nous estats membres, la renacionalització de les polítiques de cohesió i agrícola, la conversió de la Comissió Europea en un veritable Govern o la creació d'una "Cambra d'Estats", com el Bundesrat alemany.

El Primer Ministre francès, Lionel Jospin va contenir la pressió alemanya manifestant que prendria lliurement la seva posició al llarg de les properes setmanes, adduint que el 2004 -la data fixada a Niça per redistribuir les competències entre la Unió Europea i els Estats i les regions-, encara queda molt lluny. Fou el Primer Secretari dels socialistes francesos, François Hollande, l'encarregat de contestar Schröder amb més deteniment, sobretot en dos punts molt concrets que considerà inacceptables: la renacionalització de la política agrícola comuna i l'abandona-

► El PSC va presentar en una taula rodona les seves propostes.

Amb l'aprovació de la "Declaració de Berlín" es reclama una reforma institucional en la perspectiva de l'ampliació de la Unió Europea

ment dels fons estructurals europeus. Al marge d'aquests debats, "l'esquerra europea" dels partits socialdemòcrates, va presentar les seves propostes per una Europa social i federal. Agrupats per primera vegada en el sí d'un col·lectiu transnacional creat recentment -el Club de la República Social Europea, que agrupa essencialment alemanys, italians, belgues i francesos- varen adreçar una carta oberta al nou president del PSE, el ministre d'Afers Exteriors britànic, Robin Cook en la que formulava propostes de reformes estatutàries per tal de "fer del PSE un partit més democràtic i més polític". Per altra banda, després de la seva flamant elecció, el propi Robin Cook enumerà 4 prioritats per als propers anys: ampliació, creació de llocs de treball, estabilitat regional i combat al racisme i a la xenofòbia. Cal destacar que Tony Blair, en pre-campanya electoral, fou l'únic absent a Berlín dels deu primers ministres progressistes que hi ha a la UE.

S'arribà així a l'aprovació de la "Declaració de Berlín", en què es reclama una reforma institucional en la perspectiva de l'ampliació de la Unió, una millor transparència dels processos de decisió, una nova definició del

paper dels parlaments nacionals en la construcció d'Europa, un reforçament del Parlament Europeu i una millor divisió de les tasques entre la Unió, els Estats membres i les seves autoritats locals i regionals. Però en aquest document de quatre pàgines no hi figura ni el terme "federalisme" ni el de "constitució". Durant el debat, Günter Verheugen, comissari responsable de l'ampliació, va fer una crida als estats membres alertant-los especialment, de les burocràcies nacionals en relació al procés d'ampliació i va ser especialment crític amb aquelles mentalitats que fan dels països candidats poc més que una càrrega: "Correspon ara als ministres donar un senyal clar per avançar en la bona direcció", afegí.

Aquest Congrés ha tingut lloc en un moment crucial del debat sobre la construcció europea. Les darreres aportacions, la del president de la d'Alemanya Johannes Rau, i la reflexió del SPD, posen de manifest el que està en joc a Europa en els propers anys. I no es tracta només de les qüestions del "funcionament" de la UE, com la delimitació de les competències o el rol dels parlaments nacionals. El que de veritat està en joc, és la noció de legitimitat de la construcció europea i l'Europa que es vol construir, perquè segons quin sigui l'objectiu a aconseguir, els instruments de què ens hem de dotar seran uns o uns altres.

Una UE per fer què? Sabem ja quines són les qüestions en les que no hi ha coincidència: policia, justícia, seguretat, defensa, moneda... Cal un debat sincer i a fons sobre els criteris que compartim i també sobre els que ens separen per tal de fer avançar aquest

procés. Ja abans de la celebració del Congrés, s'havien produït diverses aportacions al debat sobre el futur d'Europa, entre les quals en destaquem dues. En primer lloc, el que va iniciar l'anomenat "Grup Spinelli" que, sota el títol Un projecte europeu per als socialistes: el nou federalisme va elaborar un manifest amb vuit prioritats: 1) la reordenació dels tractats; 2) l'obertura d'un "procés constitucional"; 3) la simplificació dels procediments comunitaris; 4) una personalitat més important de la UE; 5) una major participació democràtica de la ciutadania europea; 6) el desenvolupament d'una "societat civil europea"; 7) la necessitat d'anar cap un Govern d'Europeu i 8) la simplificació radical del lèxic europeu.

Els socialistes catalans vàrem fer també la nostra contribució al debat mitjançant el document: "El repte d'una Europa federal"

Per altra banda, els socialistes catalans vàrem fer també la nostra contribució al debat, mitjançant el document: El repte d'una Europa federal: construir des de la complexitat. Un document obert a la reflexió, sobre la construcció d'Europa en l'horitzó del 2004 i que té quatre objectius ben concrets: redistribuir les competències entre els diferents nivells de govern; refundar el marc institucional de la Unió; definir un model social, polític i cultural i vincular els valors europeus a les formes emergents de governança mundial.

El Congrés va comptar amb la participació de representants del PSC: Carme Chacón, Joan Colom, Raimon Obiols, Anna Terrón, Mª Dolors Renau i jo mateixa. Malauradament, ni Pasqual Maragall ni José Luis Rodríguez Zapatero hi van poder assistir a causa de l'assassinat del President del PP d'Aragó, Manuel Jiménez Abad.

Maria Badia i Cutxet
Secretària de Política Europea i
Internacional del PSC

Podeu trobar més informació al magazine on-line Catalunya-Europa (www.catalunyaeuropa.org).

Campus Virtual

www.uoc.edu Full informatiu de la Universitat Oberta de Catalunya

La UOC ofereix tres noves titulacions

La Universitat Oberta de Catalunya (UOC) ofereix les noves llicenciatures de Ciències del Treball (2n. cicle), Ciències Polítiques i de l'Administració (2n. cicle) i Enginyeria en Informàtica (2n. cicle) com a noves titulacions per al curs acadèmic 2001-2002.

L'accés a aquests estudis ja es pot sol·licitar en el període comprès entre el 19 de març i el 28 d'abril a tots els centres i punts de suport que la UOC té arreu de Catalunya i també al tel. 902 141 141 i a la web www.uoc.edu.

Premi Bangemann Challenge a la millor iniciativa europea en educació a distància 1997

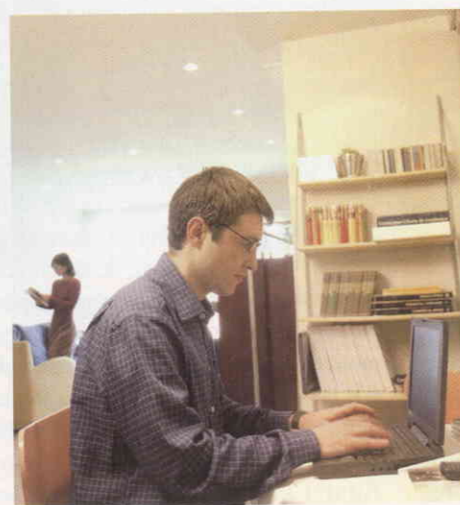
Premi WITSA a la millor iniciativa digital mundial 2000

Premi ICDE 2001 d'Excel·lència a la millor universitat virtual i a distància del món

Amb les noves titulacions de Ciències del Treball, Ciències Polítiques i de l'Administració i Enginyeria en Informàtica, la UOC amplia l'oferta formativa amb uns estudis que tenen una clara demanda social i que, gràcies a un plantejament acadèmic absolutament innovador basat en la metodologia de la UOC, permetrà posar a l'abast de les persones interessades en aquestes disciplines una magnífica oportunitat formativa.

Amb l'ús intensiu de les noves tecnologies, a la UOC trenquem les barreres de l'espai i del temps oferint un model de formació basat en Internet, en el qual, per mitjà del Campus Virtual, l'estudiant accedeix còmodament i des de qualsevol lloc a una experiència útil i dinàmica d'aprenentatge i esdevé el centre d'un procés formatiu absolutament personalitzat i assistit per un acreditat equip docent i pels més innovadors recursos didàctics i serveis.

Formació Continuada

A partir del mes de març la UOC també amplia l'oferta de programes de Formació Continuada en les àrees d'Estratègia i Desenvolupament Empresarial, Finances i Gestió Econòmica, Qualitat, Màrqueting, Tecnologies de la Informació, Societat de la Informació, Informàtica, Logística i Salut i Sanitat. Els programes de postgrau es caracteritzen per la innovació dels continguts, totalment adaptats a les necessitats de les empreses en el marc de la societat de la informació i l'economia digital.

Borsa de Treball

Recentment la UOC ha posat en marxa la Borsa Virtual de Treball, que es constitueix com un **viver de professionals** qualificats i experts usuaris de les noves tecnologies. Per a estudiants i professionals receptius a propostes laborals i professionals que el món empresarial els pugui proposar, la Borsa de Treball es configura com un autèntic mercat virtual d'oferta i demanda laboral.

Per mitjà de la Borsa, les empreses poden inserir ofertes de treball a la xarxa i contactar amb els estudiants

que hi han introduït el currículum. La Borsa també disposa d'un servei d'atenció a l'empresa amb la finalitat de guiar-la.

Lletra: la literatura catalana a Internet

En aquest espai virtual de literatura catalana a Internet (www.uoc.edu/lletra) hi podem trobar com a novetats:

Brossa virtual
Primer premi LLETRA de pàgines web sobre literatura catalana
Tastos de textos
Pàgina de Joan Fuster
Pàgina d'Eugeni d'Ors
El neoclassicisme
Pàgina de Serafi Pitarra
Pàgina de Màrius Torres
Palau virtual

I, a més, els apartats habituals de "Noms propis", "Períodes i moviments", "Editorials i col·leccions", "Revistes", "Premis", "Obres", "Gèneres" i "Vària".

► Trinidad Jiménez

Necesitamos un verdadero Partido Socialista Europeo

Hace apenas 10 años creamos el Partido de los Socialistas Europeos con la clara voluntad de impulsar un verdadero partido político que ayudara a construir Europa, que contribuyera a crear sentimiento de pertenencia a una sociedad europea, que fuera instrumento, en definitiva, generador de una verdadera identidad europea. Hace pocas semanas celebrábamos en Berlín, como hacíamos en Barcelona en 1995, el V Congreso de este Partido que suma a todos los socialistas, socialdemócratas y laboristas de la Unión Europea. La cita de Berlín era una excelente oportunidad para lanzar un claro mensaje a la ciudadanía sobre nuestra idea y nuestra ambición europeas, para reiterar nuestro compromiso con una Europa democrática en la toma de decisiones, más participada por sus ciudadanas y ciudadanos, que avance en la integración política, que profundice y modernice su modelo social, que ejerza un papel relevante en la escena internacional. Una verdadera Unión política en la que todos se sientan partícipes.

Berlín era un buen momento para continuar, en profundidad, el debate, ya lanzado semanas antes por el propio Canciller Schröder, sobre el diseño de la Europa futura, sobre la nueva arquitectura sobre la que se ha asentado la Unión Europea en el nuevo marco global que ya se empieza a perfilar. Era una buena oportunidad de dar algunas primeras respuestas a las preguntas clave que tiene planteada la Unión Europea en un futuro muy próximo.

Era un momento oportuno, teníamos un excelente escenario y, sin embargo, no lo hemos aprovechado en todo su potencial. ¿Por qué? Porque, a pesar de los avances conseguidos, a pesar de que seamos el grupo político más cohesionado de Europa, a pesar de que la mayoría de

los partidos que lo integran gobiernan en la mayoría de los Estados miembros de la Unión Europea, el Partido de los Socialistas Europeos es, aún, una suma de partidos socialistas, socialdemócratas y laboristas europeos. Y, precisamente porque hemos de ser capaces de utilizar todo el caudal que representa nuestra familia política en Europa, porque el PSE tiene un papel esencial que jugar en la construcción europea, en la articulación de una verdadera conciencia de sociedad europea, necesitamos, quizá más que nunca, un verdadero Partido Socialista Europeo.

“El PSE tiene un papel esencial que jugar en la construcción europea, en la articulación de una verdadera conciencia de sociedad europea”

Berlín, es cierto, ha dado pasos adelante en esa dirección. Ha aprobado nuevas normas de funcionamiento tendentes a dotar de mayor visibilidad la acción y estrategia políticas del PSE. Sin embargo, necesitamos no sólo que el PSE tenga verdadero protagonismo en la Unión Europea, como instrumento clave de articulación de las aspiraciones de las ciudadanas y ciudadanos socialistas, sino una mayor voluntad política para hacer del PSE una verdadera plataforma, fuerte y sólida, de nuestro proyecto común para la Europa del futuro.

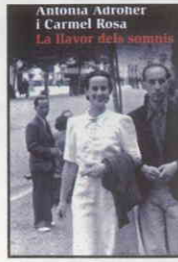
Trinidad Jiménez
Secretaria de Relaciones Internacionales del PSOE

LECTURA

Giddens, Anthony y Hutton, Will. "En el límite. La vida en el capitalismo global". Barcelona, Tusquets, 2001.

El capitalismo ha acabado el siglo XX como una fuerza victoriosa que a través de la globalización se expande por todo el planeta. Creer, sin embargo, que se mantiene inalterable sería un grave error. El dinamismo y la capacidad de innovación que son el santo y seña del capitalismo, y que han permitido su triunfo, generan sin cesar nuevas estructuras empresariales, nuevas divisiones sociales, nuevos modelos económicos y cambios por doquier. Es decir, nuevas oportunidades y nuevos riesgos. Los cambios afectan a todo nuestro entorno y requieren que multipliquemos nuestra atención—al medio ambiente, a la concentración de los medios de comunicación, a la estructura de la familia, a la regulación de los mercados de capitales, etcétera—para ser conscientes de los problemas que nos acechan y de como podemos superarlos. Gracias a la ágil exposición de los autores, el libro nos ofrece un vertiginoso recorrido por los grandes temas de la globalización, lo que le convierte, sin lugar a dudas, en una obra fundamental para comprender las dinámicas fuerzas que están moldeando el presente y determinando el futuro.

Adroher, Àntonia i Rosa, Carmel. "La llavor dels somnis". Girona, CCG Edicions, 2001.

Antonia Adroher i Carmel Rosa (Girona, 1913 / Barcelona, 1912) van viure separatament l'experiència de la República i la Guerra Civil, l'Antonia com a primera dona regidora de l'Ajuntament de Girona i en Carmel al front d'Aragó. Militants del POUM, van viure primer la repressió estalinista i després l'exili, on posaren la seva vida en comú. Van viure una llarga etapa d'empresonaments, fugides i vida clandestina fins a la fi de la Segona Guerra Mundial. L'Antonia, més tard, va treballar com a mestra i al Casal de Catalunya a París. En Carmel va ser, durant vint anys, responsable de la secció econòmica per a l'Amèrica Llatina de l'Agència France Press, i posteriorment va col·laborar en el diari *El Punt* i en *Presència*, en temes de política internacional. Ha publicat també *Quan Catalunya era revolucionària*, un llibre sobre l'acció militant en el període de la República. Per damunt de tot, i aquest és el principal mèrit d'aquest llibre, l'Antonia i en Carmel han sabut explicar-nos com van poder conservar durant tota la seva vida l'única cosa que quedava indemne sota les cendres de la tragèdia: la llavor dels somnis.

INTERNET

Enlaces – violencia de género

Para que Internet sea ese sitio en el que cada día veas todo más claro, los distintos ámbitos de la web del partido recogen enlaces agrupados por temas. Desde Endavant, te daremos los avances de aquellos que nos preocupan y ocupan. Recuerda que el arte de navegar no pasa por memorizar páginas y portales, sino por acostumbrarte a tu buscador preferido, por seleccionar la información según tu criterio, e investigar metódicamente. La búsqueda será de más provecho cuanto mejor la organices. Un "pañol" con las herramientas y los favoritos esenciales te hará la travesía más llevadera. En esta primera entrega, la linterna le pone un poco de luz a la violencia de género y a sus soluciones. Ya sabes que lo que nos pasa nunca es tan importante como aquello que hacemos con lo que nos pasa, de ahí que te recomendamos muy especialmente las páginas de consejos y prevenciones, que aunque extranjeras, nos muestran otras formas de intentar la transformación cultural. En el ámbito *dona* encontrarás el apartado en permanente revisión y mejoras. El mar es tuyo: que soplen buenos vientos! Cualquier duda, comentario o enlace que quieras compartir con la linterna lo puedes enviar a mfratini@xarxapsc.net

Fases principales

En ciertos casos puede faltar alguna de ellas, la violencia no es necesariamente cíclica; a veces aparece de repente, de la nada, no necesita justificación, ni ritmo. Una de las características del abuso es su capacidad de producir respuestas de miedo e indefensión que facilitan su repetición, por lo que el ciclo se "alimenta" a sí mismo. <http://www.geocities.com/~lalia/violenci/nov96.html>

Descripción del maltrato

Es la práctica de una serie de tácticas coercitivas que los abusadores usan para obtener y mantener control y poder sobre su pareja. Las tácticas de control incluyen: el abuso físico, empujar, pegar, morder, dar patadas, golpear, tirar del cabello, dar puñetazos, etc. <http://www.ayudate.org/ayudate/hequeses.html>

Cambiar el comportamiento

Una de cada cuatro mujeres en este país sufrirá algún tipo de violencia de manos de su esposo o su novio. Muy pocas serán las que lo comentarán con otra persona, un amigo, un pariente, un vecino o la policía. Las víctimas de la violencia doméstica provienen de todos los sectores de la vida, de todas las culturas, de grupos de bajos o altos ingresos, de todas las edades, de cualquier religión. Ellas comparten sentimientos de impotencia, aislamiento, culpa, temor y vergüenza. <http://www.ncpc.org/esp7.htm>

Síndrome de adaptación paradójica a la violencia doméstica

Por Andrés Montero Gómez - DIARIO 16 - 8 de marzo 2001

Queda mucha realidad oculta por conocer aunque en la actualidad las cifras intenten mostrar un perfil de la violencia íntima contra la mujer, señalando los beneficios de un progresivo aumento de la concienciación social con respecto a épocas anteriores. <http://www.nodo50.org/mujeresred/violencia-am-sindrome.html>

Rubí, una agrupación con nueva gente y nuevas ideas para gobernar su ciudad

Desde septiembre del pasado año, la ciudad de Rubí -población del Vallès Occidental de unos 60.000 habitantes- cuenta con una agrupación del PSC más fuerte que nunca. A la renovada e intensa actividad de partido hay que sumar la oposición contundente pero constructiva que los siete concejales socialistas hacen al equipo de gobierno de IC-CiU-ERC.

► La comisión ejecutiva -no está al completo- en su reunión de cada martes.

Carmen García, una joven historiadora que ingresó en el partido en 1998, es la responsable de liderar, en su calidad de primera secretaria y portavoz del grupo municipal, una agrupación totalmente renovada en su dirección y en sus bases. En septiembre de 2000, con la elección de la nueva comisión ejecutiva después del congreso nacional, se cerraba definitivamente una etapa azarosa en la vida del partido en Rubí y se abría otra llena de ilusiones y esperanzas. A nivel orgánico, el nuevo proyecto pasa, según Carmen García "por consolidar el partido en Rubí, creciendo en militantes y simpatizantes, y saliendo a la ciudad, entrando en las entidades para darnos a conocer". Hasta ahora, las cosas no pueden ir mejor. El censo de afiliados supera ya los 130 -con una media de seis nuevas altas al mes- y el espacioso y funcional local que han alquilado es un hervidero de actividad. Todos los esfuerzos irán dirigidos a un único objetivo: gobernar la ciudad tras las pro-

Carmen García, primera secretaria y portavoz municipal, lidera una agrupación joven y renovada, muy dinámica y expansiva

Abrimos con esta nueva sección un espacio para conocer la realidad cotidiana de nuestro partido a través de sus agrupaciones, sus federaciones, a través de su gente, en definitiva.

La comisión ejecutiva

Primera secretaria: Carmen García
Secretaria de Organización: María Mas
Secretario de Política Municipal y Comunicación: Jordi Peiró
Secretario de Movimiento Vecinal: Lorenzo Blanco
Secretaria de Finanzas: Montse García
Secretaria de Formación: Clotilde Blanco
Secretario de Acción Política: José Antonio Serra.
Secretario de Sectoriales: José Monge
Secretario de Análisis y Difusión: José Carlos Villegas
Un representante de la JSC
Un representante de la UGT

La sede

C/. Cal Príncep, 6. 08191 Rubí
Teléfono: 93 697 16 17
e-mail: psc-rubi@retemail.es
Está abierto de lunes a viernes de las 17 a las 20 horas

ximas municipales. Los mimbres están puestos: una excelente sintonía entre ejecutiva y grupo municipal, y una estrategia de oposición que combina la crítica dura con la presentación de propuestas alternativas, todo ello después de una experiencia frustrante de co-gobierno con IC de menos de un año, de noviembre de 1999 a octubre de 2000. Según nos dijo Carmen García, "IC no tiene ya proyecto después de más de 20 años de gobierno prácticamente monocolor". Y la herencia que van a dejar no va ser precisamente buena: unas finanzas caóticas que se están traduciendo en un creciente deterioro de los servicios públicos y un enorme déficit de infraestructuras y equipamientos.

César Romero

Cesc: "A CiU li falta la il.lusió de quan es comença"

Cap els anys 1970, vas publicar el llibre "Captaires d'en Cesc", quins serien els captaires d'avui a Catalunya?

Els captaires avui som tots, malgrat que les diferències socials i econòmiques són molt més dures que abans, com a persona-massa dins aquest món en el qual vivim, és captaire tant el que està a dalt com el que està a baix.

El gran problema social que suposen els immigrants, podria ser una altra forma del captaire d'avui?

Podria ser. El problema dels immigrants jo crec que és molt greu. Al no fer el dibuix cada dia m'he tret un pes de sobre i penso que ara és més difícil plasmar en un dibuix els problemes actuals que no pas fa 25 anys, perquè el conflicte social és més complicat i has de tenir una visió més crua, i jo tinc una condició potser més artística, més ...

Poètica?

Sí, més poètica. La meua obra reflecteix més la conseqüència de la injustícia i la política absurda en la societat actual, i jo també hi sóc dins d'aquesta massa social que pinto, d'aquests personatges insolidaris. I la cadira, les portes, les finestres, són part de la meua temàtica, són una obertura cap enfora, miren endavant.

Precisament en el llibre de dedicatòries que hi havia a l'exposició del Palau de la Virreina, algú t'escrivia "A la persona que sempre diu endavant", i coincideix amb el nom de la capçalera d'aquesta revista. Quin significat té per a tú el mot "endavant"?

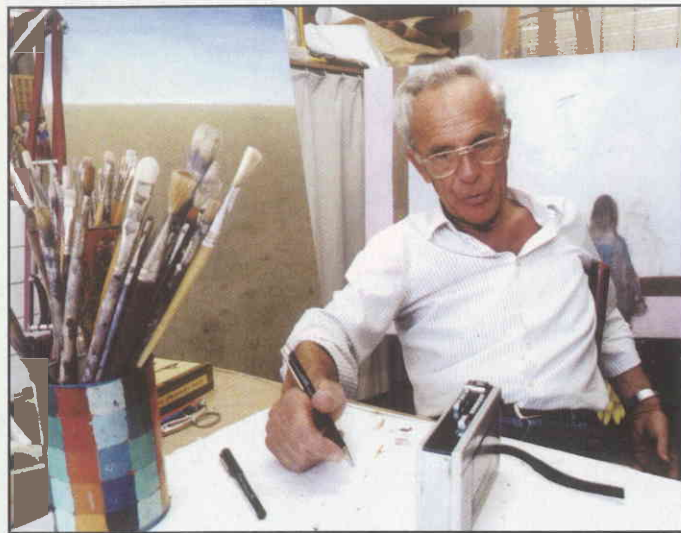
És una de les paraules que té un significat més important i que la societat necessita, perquè anar endavant no és tirar al dret, sinó que és anar endavant amb tota l'amplitud, tots plegats.

I Catalunya va endavant avui en dia?

Falta poc, falta poc. Vam estar a punt d'aconseguir-ho, no? Durant el franquisme, teníem molta il.lusió per aconseguir-ho i ens hem donat que no hem estat capaços. La situació política a Catalunya decepciona una mica. Al ventall polític del nostre país li falta pensar en la coordinació de tots plegats. Hi ha un dibuix a l'exposició de la Diada de l'11 de Setembre del 1981 on hi ha diferents grups de gent que es manifesten i porten pancartes que diuen "Som una Nació" i cada grup va per la seva banda.

Continua essent aquest dibuix expressió de la realitat d'avui a Catalunya?

Un estudi cèntric a la ciutat de Barcelona, de dimensions reduïdes, on s'apilen papers, pinzells, pintures, teles i idees, amb una taula senzilla i una cadira vermella, és l'entorn habitual de Francesc Vila i Rufas, en Cesc (Barcelona, 1927), l'artista que, amb la seva dilatada obra, s'ha convertit en la "consciència gràfica d'un país", com molt bé titulava l'exposició que fins a primers de maig hem pogut visitar al Palau de la Virreina de Barcelona.

Sí, i això és molt trist.

I quina esperança hi ha? En Cesc veu possibilitat de canvi?

Jo suposo que sí, però ha d'haver una consciència que aquest endavant, aquesta paraula tant bonica, l'hem de fer entre tots.

Cóm valora la política cultural de la Generalitat de Catalunya? Precisament recentment els grups parlamentaris a l'oposició han anunciat que presentaran dues proposicions no de llei per forçar un augment de la inversió en música i teatre.

Em sembla molt bé aquesta proposta. I el PP en aquests moments s'agafa a qui sigui per poder tirar, és absurd.

Quin seria l'autorretret d'en Cesc en un traç ràpid?

No el sabria fer. No n'he fet mai cap, perquè trobo que perdria el temps.

Potser no et coneixes prou?

No ho sé, potser el pudor, fixa't que a l'exposició no hi ha cap dibuix on hi hagi caricatures, només una de l'any 1952 quan vaig entrar al Diari de Barcelona en què vaig fer el pitjor dibuix de la meua vida. Jo tenia 25 anys, era el dia que Eisenhower havia guanyat les eleccions presidencials als Estats

Units i em van demanar que fes una caricatura d'aquest elefant polític en què posés "General presidente o Presidente general". Per no contradir-los vaig fer una caricatura espantosament dolenta. Mai més vaig creure a ningú. La caricatura d'un personatge em condiciona molt.

Sobre la història de Catalunya, quina és la vinyeta que t'agr

gradaria poder pintar reflectint la realitat de demà?

Potser el dia que pugui fer un grup de gent sota una sola pancarta, que s'uneixin, serà senyal que estaré content. Jo suposo que algun dia hi podrem arribar, som capaços d'arribar-hi. A vegades sembla que sigui una mica exigent i destructiu, però les coses s'han d'aconseguir, i quan no funcionen prou has de tenir l'esperança que, mica en mica, la gent sàpiga què ha de fer perquè les coses siguin més positives.

Pot ser la desídia després de tants anys de govern de CiU un fre per a Catalunya?

Podria ser. Falta la il.lusió de quan es comença.

Quina opinió en tens de la relació entre CiU i Partit Popular?

No l'entenc. Catalunya no l'entén, perquè no funciona. Tenim problemes com la immigració i actituds feixistes.

Europa ens pot ensenyar molt a aprendre de la diferència que avui ens espanta?

Sí. Un país que ha estat capaç d'expressar-se amb el Modernisme, ha de fer prevaldre els valors humans.

En Cesc sempre optimista.